

- u slučaju da Sud Europske unije proglasi osnovanim drugi žalbeni razlog, žalitelj zahtijeva da se pobijana odluka poništi i da se Opći sud uputi da svoje razmatranje ograniči na činjenična i pravna pitanja iz odluke žalbenog vijeća. Ako Opći sud zaključi da ne može proglasiti osnovanom odluku žalbenog vijeća u dijelu u kojem se internetske objave razmatraju odvojeno, u tom slučaju žalitelj od Općeg suda zahtijeva da vrati predmet žalbenom vijeću na daljnje razmatranje toga jesu li, s obzirom na podnesene dokaze, objave iz Fort Lauderdalea i objave prodaje obuhvaćene iznimkom iz članka 7. ⁽¹⁾.
- U slučaju da Sud Europske unije proglasi osnovanim treći žalbeni razlog, žalitelj zahtijeva da se pobijana odluka poništi u pogledu primjene članka 7. i da se Opći sud uputi da ponovno ocijeni dokaze davanjem dovoljnog značaja članku 7. te primjenom kriterija odvagivanja vjerojatnosti.
- U slučaju da Sud Europske unije proglasi osnovanim četvrti žalbeni razlog, žalitelj zahtijeva da se pobijana odluka poništi i predmet vrati na daljnje razmatranje nekom drugom vijeću Općeg suda.
- žalitelj nadalje zahtijeva da Sud Europske unije donese odluku o troškovima u njegovu korist u skladu s člancima 137. i 184. Poslovnika Suda Europske unije.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1) Prvi žalbeni razlog – povreda članka 63. Uredbe br. 6/2002

Opći sud pogriješio je prilikom tumačenja i primjene članka 63. time što nije poništio odluku žalbenog vijeća u dijelu u kojem je ono dopustilo podnošenje novih dokaza.

2) Drugi žalbeni razlog – povreda članka 61. Uredbe br. 6/2002

Opći sud povrijedio je članak 61. time što je ustvari utvrdio činjenična pitanja koja žalbeno vijeće nije utvrdilo u svojoj odluci i koja nisu bila obuhvaćena žalbom. Time je Opći sud prekoračio svoju ovlast poništenja ili izmjene odluke žalbenog vijeća.

3) Treći žalbeni razlog – povreda članka 7. Uredbe br. 6/2002

Opći sud povrijedio je članak 7. time što je primijenio pogrešan teret dokazivanja. Na taj je način Opći sud također naveo na pomisao da kriteriji zahtijevaju posebna dokazna sredstva, umjesto da primijeni pravne kriterije na dokazna sredstva iz postupka. Napokon, Opći sud pogrešno je odbacio žaliteljev argument prema kojemu se kvantitativni čimbenik može uzeti u obzir prilikom primjene članka 7.

4) Četvrti žalbeni razlog – nepravilan sastav Općeg suda (sedmo vijeće)

Sedmo vijeće Općeg suda bilo je u nepravilnom sastavu. Sudac Kornezov 2016. imenovan je na Opći sud sa Službeničkog suda. Međutim, nakon toga utvrđeno je da je imenovanje suca Kornezova na Službenički sud sadržavalo postupovnu pogrešku. Da sudac Kornezov 2016. nije bio član Službeničkog suda, njegovo imenovanje na Opći sud ne bi bilo moguće prije 2019. S obzirom na to, čini se da njegovo imenovanje na Opći sud također sadržava postupovnu pogrešku. Pobijanu odluku stoga treba poništiti i predmet vratiti nekom drugom vijeću Općeg suda.

⁽¹⁾ Članak 7. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 6/2002)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2018. uputio *Gerechthshof 's-Hertogenbosch* (Nizozemska) – IO protiv *Inspecteur van de belastingdienst*

(Predmet C-420/18)

(2018/C 319/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthshof 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IO

Tuženik: Inspecteur van de belastingdienst

Prethodno pitanje

Ako je član nadzornog odbora zaklade u pogledu svojih uvjeta rada i kriterija za izračun naknade za rad u podređenom položaju u odnosu na taj odbor, ali u pogledu ostalih elemenata nije u takvom položaju prema nadzornom odboru ili zakladi, obavlja li on samostalno gospodarsku aktivnost u smislu članka 9. i članka 10. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2018. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S. A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-438/18)

(2018/C 319/17)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S. A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Jesu li članak 23. stavak 1. točka (c) Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u verziji koja je bila na snazi 2013., i članak 23. stavci 1. i 2. točka (c) istog zakonika, u verziji koja je bila na snazi 2014., spojivi s pravom Unije ako se tumače na način da nakon obratnog spajanja, kamate na zajmove ugovorene kod treće strane (koje bi pripojeno društvo moglo odbiti da nije došlo do spajanja) radi stjecanja kapitala društva kćeri preuzimatelja, prenesene na temelju spajanja, ne mogu više biti porezni odbitak od dobiti društva preuzimatelja, osobito s obzirom na činjenicu da ta nemogućnost odbitka kamata može predstavljati prepreku ili ograničenje koncentracija obuhvaćenih Direktivom Vijeća 2009/133/EZ ⁽¹⁾ povredom njezinih načela i ciljeva kao i članka 4.?
2. U slučaju odgovora na prvo prethodno pitanje da isključenje mogućnosti odbitka takvih kamata jest spojivo s Direktivom, bi li činjenica da predmetni ispravak nije izvršen na temelju odredbe protiv zlouporabe predviđene Direktivom (članak 15.) ili nacionalnog zakonodavstva koje je prenosi (članak 73. stavak 10. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba) nego na temelju druge odredbe nacionalnog zakonodavstva (članak 23. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba) izmijenila taj odgovor?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenose imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL 2009., L 310, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9. svezak 1., str. 317.)